УДК 37.041
Магдич Р.І.[1], Ємельяненко Є.О.[2]
[1]студ. гр. БАД-311 НУ «Запорізька політехніка»
[2]канд. філос. н., доц. НУ «Запорізька політехніка»

СТАТУС ВИКЛАДАЧА ОЧИМА СУЧАСНИХ СТУДЕНТІВ

Ні для кого не секрет, що сучасна молодь дуже імпульсивна, тому коли діло доходить до будь-яких сперечань чи сварок, то дуже важко донести правдиву точку зору, де наприклад учень чи студент неправий. Нажаль це є не новиною, що статус вчителя у школі та викладача в університеті зневажається здобувачами освіти, оскільки мав змогу бачити ці приниження збоку учня до вчителя, маючи на увазі свої роки навчання в школі. Для мене завжди було бридко дивитися на цих учнів, які вважали себе кращими за вчителя, хоча на справі нічого із себе не представляють, та залишалося завжди одне не закрите питання, чому це продовжувалося тоді і продовжується зараз, адже кожного з дитинства вчили, що старших треба поважати. Та час не стояв на місті і зараз вже добре зрозуміло, чому все так погано, та чому сучасні студенти не мають поваги до викладача.

Хочу для прикладу привести дві картини історії України, а саме радянські роки, та сучасну незалежність. Якщо дивитися у минуле, то можна побачити, що на той час дуже багато дітей мали мрію стати вчителями, а саме навчання проходило дуже дисципліновано та з повагою до вчителя. Звісно були і випадки неповаги, але мабуть без цього нікуди. Вчитель як і викладач вважалися дуже престижною професію і виявити неповагу до них з боку учнів вважалося ганебним вчинком для них.

Якщо повертатися до нашого часу, то тут все сильно відрізняється, а саме ставлення до професії викладача, не тільки зі сторони студентів, а й влади. Я маю на увазі, що все починається з чогось і цим чимось стала наша влада, яка не вважає за потрібне підвищити зарплатню та повернути колишню повагу вчителям. Та найбільшою проблемою є виховання дітей та навчання зовсім іншим стандартам, звичайно це відноситься не до всіх. Мені здається, що відправною точкою стали роки мого навчання та усі наступні хто був після мене, це люди які вважають, що вчителі не мають ніяких прав та зневажають, говорячи про булінг з їх сторони. З такими темпами професія вчителя та викладача стане дуже рідким явищем, тобто, який сенс людині йти навчатися, а потім в майбутньому працювати педагогом, якщо ставлення

дітей ганебне, але найбільш сумно те, що це тільки початок, бо нове покоління ні чим краще не буде , і це продовжуватиметься. Влада не повинна закривати на це очі, бо якщо не робити зміни зараз, потім буде пізно і це понесе за собою дуже погані наслідки, як для навчання дітей в школі, так і потім у вищих навчальних закладах. Без кваліфікованих вчителів та викладачів діти будуть тупі, якби це грубо не звучало, але це можливо найближче майбутнє. Та з будь-якої проблеми завжди є вихід і ця не стала винятком.

Починати треба вже зараз, та дуже швидко. Звісно людей не змінити, але якщо зробити професію вчителя, саме вчителя, бо це є початком зневаги зі сторони учнів, гідною, то і ставлення почне змінюватися. Що я маю на увазі, кажучи про гідну професію? Все дуже просто, але лише на словах, на ділі ж це буде дуже складна та довга робота. Починати треба з підвищення зарплатні, введення нових законів з грошовим покарання за булінг із сторони як вчителя та викладача так й учня та студента, встановлення камер в класах та аудиторіях і т.д. Це лише малий список з чого треба починати, щоб відбулися зміни, але це початок до нового переосмислення цієї важливої професії.

Та повертаючись до сьогодення, можу сказати, що ситуація дуже погана і робити вигляд, що цієї проблеми начебто немає, це дуже безглуздо. Зараз кожен повинен переосмислити у собі, що будь-яка дія несе за собою наслідки і коли студент зневажливо відноситься до викладача – це теж є дія, яка понесе точно неприємні наслідки для обох. Тому треба зрозуміти, що перед тим як починати безглузду суперечку з своїм вчителем чи викладачем, потрібно згадати, що усі ми люди, не дивлячись на професії та статуси у житті.

Особисто для мене це була болюча тема мого навчання в школі, тому що багато однокласників мене не підтримувало, коли я звертав їх увагу на те, що так не можна спілкуватися з вчителями. На мою думку, таку поведінку учні допускали, тому що вони були впевнені, що їх батьки не тільки не насварять, а в деяких випадках і підтримають їх.